

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťke **E. P.**, narodenej X., naposledy bývajúcej v X.P. a zomrelej X., za účasti dedičov **1/ JUDr. M. P.**, bývajúceho v X.P., **2/ M. Š.**, bývajúcej v P., **3/ M. P.**, bývajúceho v X.P., vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 10 D 979/2006, na dovolanie dediča 1/ JUDr. M. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. marca 2011 sp. zn. 19 CoD 7/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Dedičom 2/ a 3/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 24. januára 2011 č.k. 10 D 979/2006-285 schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva tak, že nadobúdateľom celého dedičstva uvedeného v súpise, t.j. zostatku na účte v Centrálnom depozitári CP SR, a.s., č. X., a to 10 CP – V.K. i. f., a.s., ISIN S., v hodnote 3,32 €, ½-ice bytu č. 2, vo vchode č. 5, prízemie bytového domu č. X., postaveného na parc. KNC X., spolu s podielom ½-ice z 8217/402652-in na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, v k.ú. P. B., v hodnote 14 937,26 €, ½-ice z 8217/402652-in parc. KNC X. – zastavané plochy vo výmere X. m², v k.ú. P. B. v hodnote 96,34 € a poručiťkiných podielov v nehnuteľnostiach uvedených v súpise v odôvodnení tohto uznesenia na LV X., X., X., X., X., X. v k.ú. S., spolu v hodnote 308,64 €, je pozostalý manžel JUDr. M. P. bez povinnosti výplatku ustupujúcim spoludedičom. Ďalej dedičom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet súdu 30,50 € súdneho poplatku, určil odmenu notára v celkovej sume 273,70 €, na zaplatenie ktorej zaviazal dediča JUDr. M. P., a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie dediča 1/ JUDr. M. P. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 19 CoD 7/2011 napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že tento dedič sa nedôvodne domáha zníženia ceny pozemkov, ktoré sú predmetom dedičstva na cenu z roku 1998, kedy bolo vykonané dedičské konanie po rodičoch poručiťky. Pre určenie všeobecnej ceny majetku je rozhodujúci okamih smrti poručiťky a súd prvého stupňa správne vychádzal z ceny, za ktorú by bolo možné v čase smrti poručiťky (rok 2006) tento majetok predať za dodržania cenových predpisov, ktorú zistil pomocou znalca. V postupe súdu prvého stupňa pri zisťovaní všeobecnej ceny majetku odvolací súd nezistil žiadne nedostatky. Odvolací súd za právne irelevantnú považoval námietku odvolateľa, ktorou sa domáhal vylúčenia sumy 3,32 € za CP – V. K. z aktív dedičstva z dôvodu, že táto spoločnosť má voči nemu dlh 10 €, ako i že poručiťke neposielali žiadne dividendy a uviedol, že prípadné nároky z uvedeného vzťahu vyplývajúce môžu byť predmetom výlučne iného konania. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za správne aj v časti o náhrade trov konania a poukázal na to, že konanie o dedičstve je konaním nesporovým, ktoré možno začať aj bez návrhu a v takýchto konaniach nemá v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku a zákon z tejto zásady neumožňuje žiadnu výnimku.

Potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol dedič 1/ JUDr. M. P. dovolaním, v ktorom uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu pokiaľ ide o určenie ceny pozemkov v k.ú. S., nakoľko súd prvého stupňa v rozhodnutí vôbec neuviedol, na základe akého dôkazu určil cenu štvornásobne vyššiu oproti cene v roku 1998, ako i s jeho závermi pokiaľ ide CP-V. K. a trovy konania. Ďalej uviedol, že odvolací súd sa nevyporiadal v odôvodnení rozhodnutia so všetkými jeho v odvolaní uvedenými námietkami smerujúcimi k neúplne zistenému skutkovému stavu súdom prvého stupňa. Žiadal obe uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Dedičia 2/ a 3/ sa k dovolaniu dediča 1/ nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dedič 1/ JUDr. M. P. napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, nejde ale o potvrdzujúce uznesenie uvedené v ustanovení § 239 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na to jeho dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je. Prípustnosť tohto opravného prostriedku dovolateľa by prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z väd uvedených v § 237 O.s.p. Na vady tejto povahy je odvolací súd povinný prihliadnúť bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v dovolaní namietané (§ 242 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala

možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. nenamietal a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Pokiaľ dovolateľ argumentoval tým, že rozhodnutie súdu spočíva na neúplnom zistení skutkového stavu, vytyka nesprávnosti, ktoré i keby k nim prípadne došlo (dovolací súd vec z tohto hľadiska nepreskúmaval), nemali by za následok procesnú vadu konania relevantnú v zmysle § 237 O.s.p., výlučne ktorá by v danom prípade mohla založit' prípustnosť jeho dovolania.

Obdobne, pokiaľ namieta nepreskúmateľnosť uznesenia odvolacieho súdu, dovolací súd poukazuje na to, že vytykanou je tu tzv. iná vada konania (vid' R 111/1998), ktorá je síce relevantný dovolací dôvod, ktorý ale možno úspešne uplatnit' len v procesne prípustnom dovolaní. Sama táto vada nezakladá prípustnosť dovolania.

K námietke dovolateľa, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p., výlučne ktorá by v danom prípade mohla založit' prípustnosť jeho dovolania. Nesprávne právne posúdenie je relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatnit' len v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad v preskúmvanej veci nejde). Samo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá prípustnosť dovolania (vid' aj R 43/2003).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie dediča 1/ JUDr. M. P. podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to jeho mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou

dovolacieho konania, sa nemohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní nebol dedič 1/ procesne úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo ostatným dedičom (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal dedičom 2/ a 3/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na ich náhradu (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková